

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 27.01.1971, sp. zn. 6 Cz 161/70, ECLI:CZ:NS:1971:6.CZ.161.1970.1

Číslo: 57/1971

Právní věta: Skutočnosť, že účastník nepredložil potvrdenie o ušlom zárobku za čas, v ktorom bol prítomný na súdnom pojednávaní, napr. preto, že mu organizácia, u ktorej pracuje, odmietla toto potvrdenie vydať, neznamená, že účastník nemá nárok na náhradu týchto trov. V takom prípade súd zistí výšku zárobku dotazom u organizácie, u ktorej účastník pracuje.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 27.01.1971

Spisová značka: 6 Cz 161/70

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 120

§ 137

§ 151

§ 224

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57/1971 sb. rozh.

Skutočnosť, že účastník nepredložil potvrdenie o ušlom zárobku za čas, v ktorom bol prítomný na súdnom pojednávaní, napr. preto, že mu organizácia, u ktorej pracuje, odmietla toto potvrdenie vydať, neznamená, že účastník nemá nárok na náhradu týchto trov. V takom prípade súd zistí výšku zárobku dotazom u organizácie, u ktorej účastník pracuje.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 27. 1. 1971, [6 Cz 161/70](#).)

Okresný súd v Trenčíne rozhodol rozsudkom z 27. 9. 1968, že preradenie žalobcu v práci je právne neúčinné a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2038 Kčs. Konanie o nárokoch žalobcu na nemocenské dávky a príspevky na deti zastavil. Vo zvyšujúcej časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplataenia práca nadčas za mesiac október 1966, prémiei za mesiac február 1967, náhrady mzdy za školenie a náhrady cestovného, súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal na zaplataenie súdneho poplatku a preddavkovaných trov konania. Rozhodol však, že účastníci nemajú

právo na náhradu trov konania.

Žalobca vo svojom odvolaní žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, aby sa žalobe vyhovel v celom rozsahu. Uplatňoval trovy prvostupňového a druhostupňového konania, v rámci ktorých žiadal aj náhradu ušlej mzdy za čas, keď bol prítomný na súdnych pojednávaniach. Potvrdenie o ušlom zárobku však nepredložil s odôvodnením, že organizácia, u ktorej pracuje, mu odmietla takéto potvrdenie vydať. Žalovaný žiadal vo svojom odvolaní rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o neplatnosti preradenia v práci, inak ho zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3033,40 Kčs a nahradiť mu 3/4 trov konania v oboch stupňoch, t. j. 244,50 Kčs. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok 121,3 Kčs.

Svoje rozhodnutie vo výroku o trovách konania odôvodnil odvolací súd ustanoveniami § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O. s. p. a dodal, že odvolanie žalobcu bolo z väčšej časti úspešné a preto má nárok na náhradu 3/4 zo vzniklých trov. Tieto trovy pozostávajú z cestovného na súd prvého stupňa (60 Kčs), z cestovného na odvolacie pojednávanie (234 Kčs) a zo stravného (32 Kčs), spolu 326 Kčs, z čoho 3/4 predstavujú 244,50 Kčs.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR tak, že výrokom rozsudku krajského súdu o trovách konania bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 137 O. s. p. trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, vrátane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. O povinnosti na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie na ňom končí (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Žalobca uplatňoval trovy konania pozostávajúce aj z náhrady za ušlý zárobok, avšak uviedol, že mu organizácia, u ktorej pracuje, odmietla vydať potvrdenie o ušlom zárobku za čas, keď sa zúčastnil pojednávania na súdoch. Pri rozhodovaní o trovách konania súdy oboch stupňov na ušlý zárobok žalobcu neprihliadali.

Z toho, že žalobca nepredložil potvrdenie o ušlom zárobku za čas, keď bol prítomný na súdnych pojednávaniach, s odôvodnením, že mu organizácia, u ktorej pracuje, odmietla toto potvrdenie vydať, nemožno ešte vyvodzovať, že nemá nárok na túto náhradu trov. V takom prípade bolo treba zistiť dotazom na zamestnávateľskú organizáciu žalobcu jeho ušlý zárobok v dňoch súdnych pojednávania a tak získať úplné podklady pre vyčíslenie trov konania. Len po takomto zistení všetkých trov, ktoré žalobcovi vznikli v priebehu konania, mohol súd správne rozhodnúť aj o výroku o náhrade trov.

Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa (§ 224 ods. 2 O. s. p.). Z tohto ustanovenia vyplýva, že odvolací súd mal vo výroku svojho rozhodnutia osobitne rozhodnúť o trovách konania, ktoré vznikli na súde prvého stupňa, a nie ich zlučovať s trovami odvolacieho konania, ako to urobil vo svojom rozsudku súd druhého stupňa v danom prípade.

Rozhodnutím súdu druhého stupňa došlo preto k porušeniu zákona v ustanoveniach § 6, § 120 ods. 1, § 137 a § 151 O. s. p.